

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi wnioskodawcy Z. R.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w S.
z dnia 4 czerwca 2013 r.
w sprawie z wniosku Z. R. i L. R.
przy uczestnictwie S. P. i K. O.
o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 marca 2015 r.,

1) odrzuca skargę;

**2) zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki K. O.
kwotę 1 800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu
kosztów postępowania;**

**3) przyznaje adw. E. R. od Skarbu Państwa - Sądu
Okręgowego w S. kwotę 1 800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych),
powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem
zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej
wnioskodawcy w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w S. zniósł współwłasność opisaną w sentencji nieruchomości przez ustanowienie odrębnej własności lokali, które przyznał na wyłączną własność wnioskodawcom oraz uczestnikom postępowania, określił części wspólne nieruchomości oraz zasądził dopłaty, w tym dopłatę w kwocie 21 959 zł od uczestniczki K. O. na rzecz wnioskodawców.

W wyniku apelacji K. O. Sąd Okręgowy w S. postanowieniem z dnia 4 czerwca 2013 r. zmienił częściowo zaskarżone postanowienie między innymi w ten sposób, że uchylił orzeczenie o zasądzeniu dopłaty w kwocie 21 959 zł od K. O. na rzecz wnioskodawców.

Wnioskodawca wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem tej części orzeczenia Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, oprócz innych elementów konstrukcyjnych, powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy (pkt 4) oraz wykazanie, że wzruszenie tego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (pkt 5).

Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaganie jest spełnione wtedy, gdy skarżący przedstawi wyodrębniony wywód prawny, w którym wskaże, że szkoda wystąpiła, określi jej rodzaj, postać, wysokość i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia będącego przedmiotem skargi, a także przedstawi dowody lub inne środki uwiarygodniające powstanie szkody (porównaj między innymi postanowienia z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8/141 oraz z dnia 22 listopada 2005 r. I CNP 19/05 i z dnia 23 września 2005 r. III CNP 5/05, niepubl.).

Rozpoznawana skarga nie spełnia tego wymagania, gdyż nie określono w niej rodzaju, postaci ani czasu powstania szkody, jak również nie wskazano żadnych dowodów ani innych środków stanowiących ich surogaty, uwiarygodniających powstanie szkody i związek przyczynowy między nią a wydaniem zaskarżonego orzeczenia.

Skarga nie spełnia też wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., bowiem skarżący nie wykazał, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze skargi kasacyjnej nie było i nie jest możliwe. Powołał się bowiem w tym zakresie na niedopuszczalność skargi kasacyjnej wynikającą z art. 398² § 1 k.p.c., podczas gdy sprawa, w której wydano zaskarżone orzeczenie jest sprawą o zniesienie współwłasności toczącą się w postępowaniu nieprocesowym, w którym o dopuszczalności skargi kasacyjnej między innymi ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia decyduje nie przepis art. 398² § 1 k.p.c., lecz przepisy art. 519¹ k.p.c., których skarżący nie powołał ani nie przeanalizował na ich tle kwestii dopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawie.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c. odrzucił skargę.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 3 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c., a o zwrocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy z urzędu orzeczono na podstawie § 19 i 20 w zw. z § 13 ust. 4 pkt 2 oraz § 2 ust. 3 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).